

a una sospita determinada i són molt millor acceptats. Així, doncs, i en síntesi, creiem que a les comarques s'haurien de vitalitzar els Centres sanitaris amb dispensaris polivalents que dependrien en l'ordre tècnic dels dispensaris centrals corresponents però a través dels Caps dels Centres Comarcals de sanitat.

Als que m'escolten pot semblar, després d'oír aquesta exposició, que en la marxa de la nostra sanitat s'han comès errades. No és pas així. En la nostra sanitat s'ha donat un gran pas, ha tingut moments afortunats i de desgràcia, s'han fet moltes coses i molt bé i entre tantes, alguna ha seguit una via que, al nostre curt entendre, ens sembla falsa. I són justament aquests aspectes els que volem recollir, ja que tenim la seguretat que així fem un bon servei a Catalunya i als nostres governants.

Abans d'acabar, voldria encara abusar de la vostra amable atenció per a discórrer sobre alguns aspectes que fan referència a les funcions d'Assistència Social.

La Conselleria de Sanitat i Assistència Social ha canviat diverses vegades de nom. Durant els temps de la Mancomunitat era de Beneficència i Sanitat. Després la Beneficència ha estat definitivament eliminada pel nom més modern d'Assistència Social.

Però com que el nom no fa la cosa serà necessari que analitzem les funcions que tingui en realitat d'Assistència Social aquesta Conselleria.

El fet que ha motivat arreu del món la substitució de les funcions de beneficència pura per les d'assistència, deriven del moviment creat a Amèrica per Richard Cabot. Quan les funcions de beneficència van ésser ateses amb un criteri científic, distint al de l'impuls primitiu de compassió que porta aparellada la caritat, va observar-se que un gran nombre dels casos que reclamaven els beneficis de l'assistència pública obeïen a causes ben determinades i fàcilment evitables. Es va aplicar a la beneficència el criteri sanitari que era millor prevenir que posar remei al mal, i va néixer l'assistència social.

Armand Delille ha definit amb tota claretat aquest aspecte que separa l'Assistència Pública de l'Assistència Social. El primer assegura al malalt o a l'indigent el llit, l'aliment, la cura mèdica, i atén així a les necessitats de l'existència sense investigar la causa del mal ni el mitjà de destruir-lo en les seves arrels.

L'Assistència Social, al contrari, té per objecte essencial reintegrar els dissortats a una situació des de la qual puguin passar-se de socors i mostra tendència a substituir la passivitat de l'assistit per l'activitat adient amb l'objecte que li sigui innecessària l'assistència.

L'assistència social necessita, per actuar, un personal especialment preparat. Aquest personal ha d'ésser femení. En això coincideixen tots els països que han instaurat el servei social, ja que la seva funció reclama una sèrie de virtuts i de capacitats que estan íntimament lligades a l'ànima femenina. Com diu Hebrard de Villeneuve, és la dona la que posseeix aquest geni o instint de la caritat. És ella la que rebrà i a vegades provocarà les demandes dels candidats a l'assistència, és ella qui les controlarà amb minucioses i discretes enquestes, ella qui visitarà el seu allotjament i els donarà consells per a millorar-lo i si més no per a estar hostatjat de la millor manera possible, ella qui es donarà compte de l'estat sanitari, intel·lectual i moral de tota la família, ella qui facilitarà l'educació apropiada a cada ú, facilitarà les col·locacions i s'interessarà en tots els actes importants de la vida dels seus protegits... Una tasca d'aquest tipus no és fàcil si no es posen a contribució unes grans dots adreçades per uns coneixements socials i sanitaris. L'assistència social no és, doncs, possible sense les persones que han de realitzar-la, com l'exercici de la medicina no seria correcte sense l'existència dels metges. Doncs hé, al nostre país, no existeix fins el moment present més que una escola que cuidi de la preparació d'aquest personal femení per a les obres d'assistència social. La fundació d'aquesta Escola es deu principalment a les iniciatives del Dr. Raul Roviralta i de la senyora Antònia Farreras, i la seva continuació, al constant esforç econòmic del Dr. Roviralta i a les intencions no menys apreciables d'un grup de persones que constitueixen el professorat de l'Escola i que, any sobre any, van complint la seva labor docent sense altra gratificació ni satisfacció que la que resulti del compliment del deure.

La primera orientació en un sentit preventiu sistematitzat emprant assistents socials ha estat feta pels doctors Manuel Espasa i Joan Córdoba, prenent com a base la guarderia per a nens de pit que la Junta de Protecció a la Infància té al Poble Nou. És una organització que voldríem poder invitar a visitar a tots els qui s'interessin per aquestes qüestions, ja que amb l'obra darrerament encetada des de la Junta de Protecció a la Infància, eren els únics intents d'obra d'assistència social que nosaltres coneixem feta amb el sentit, que en ordre a garantia i orientació cal, per a judicar-se perfecta. Malauradament el personal que allí treballava ha estat acomiadat i l'obra momentàniament interrompuda. Però no dubtem que per part de la Conselleria de Sanitat i Assistència Social no voldran destruir-se les úniques obres que justiquen aquest últim nom, i que això haurà estat fet amb el decidit propòsit d'ampliació i millora.

L'aspecte d'assistència social de la Conselleria